

tudi že ruske in japonske predstraže in so se po kratkem pokanju Japonci morali umakniti. Na vsak način pride v kratkem tudi na suhem do prask med predstražami zbirajočih se vojsk, posebno med konjiki, ki jih vsaka vojska pošlje naprej.

Koreja — japonsko podkraljestvo.

Koreja je sklenila pogodbo z Japonom. Rusija te pogodbe ne priznava, ker trdi, da je nastala le vsled pritiska Japonske. Pogodba obsega šest točk, od katerih sta najvažnejši oni, ki določujeta, da mora Japonska varovati celokupnost Koreje in jo braniti proti napadom vsake druge države. Pogodba določuje japonsko nadvlado nad Korejo. Vojaškega pomena to posebno nima, ker Koreja more tako le 10.000 neizurjenih vojakov postaviti, kar malo izda. Vendar je ta pogodba zbudila največje vznemirjenost, ne le v Rusiji, ampak v Evropi sploh. Japonci so zdaj pritegnili Korejo na svojo stran: kdo jamči, da se jim jutri ne pridruži Kitajska? Potem imamo velikanski boj rumenega plemena proti belemu. Francoski listi pišejo, da je postopanje Koreje prelomitev mednarodnega prava.

Druge države.

Gotovo je, da drži Anglija z Japonci, Francija z Rusi, Nemčija pa tudi bolj z Rusi, ker se boji za svoj Kiaočou, če zmagajo Japonci. Vendar se drže na zunaj vse države nepristranske. To nepristranost je pa vedno težje ohraniti, posebno sedaj, ko je Koreja stopila na Japonsko stran. Pa upajmo, da ne pride do še večjih homatij!

Vladivostok.

Utrjevanje mesta se nadaljuje. Kitajski delavci so se uprli. Trije kitajski hujšaki so bili ustreljeni. Zdaj je mir in delo napreduje. Prepovedano je prodajati opojne pijače. Cene sladkorju, petroleju in moki so uradno določene.

Ruska požrtvovalnost.

Kolika je požrtvovalnost ruskega občinstva, dokazuje dejstvo, da so v dveh dneh nabrali že čez milijon rubljev prostovoljnih darov za vojsko.

Ptujski okrajni zastop.

Iz ptujske okolice.

Sredi meseca marca bodo volitve za okrajni zastop. Kakor prejšnja leta, bo tudi letos borba med mestno-nemčurško in med kmetasko stranko.

Okrajni zastop šteje štirideset udov. Od teh pripada mestu Ptuj gotovih devetnajst, ker jih mesto sme v dveh skupinah toliko

»K vragom s tvojim nadkomisarjem«, zakriči kovač nad njim.

»Ali vam je slabo, gospod nadkomisar?«

»Sem li res nadkomisar?«

»Moj Bog, gospod nadkomisar!«

»Od kedaj sem jaz nadkomisar?«

»To vi najbolj veste, gospod nadkomisar!«

»Jaz ne vem nič!«

»Ali naj pokličem gospoda nadpaznika?«

»Pokliči kogar hočeš!«

Paznik odide in kmalu pride nadpaznik, ki je bil ponoči na patrulji ter še ni videl, koga imajo v kasarni. Poznal je pravega nadkomisarja osebno. Ko je zapazil tuj obraz, je bil ves presenečen. Zato ga vpraša:

»Gospod nadkomisar so gotovo iz drugega okraja.«

»Na svetu sem bil nekda, to vem«, zagodrnja kovač.

»Ja, gospod nadkomisar!«

»Jaz nisem noben nadkomisar!«

»Ja oprostite, kdo ste pa potem?«

»Jaz sam ne vem!«

»Odkod pa pridete?«

»Povej mi rajši, kje sem?«

»Gospod nadkomisar so v Varkovljah, v finančni kasarni.«

»Tako, v Varkovljah?! — To se mi zdi nekoliko znano, — tam sem bil jaz nekda doma, če niso vse same sanje.«

voliti. Pa s tem mestna gospoda nikakor ni zadovoljna. Ona steguje grabežljivo svoje roke tudi po mandatih velikega posestva, tako da bi ostalo od vseh štirideset mandatov le deset kmetaskim občinam. Tisti del prebivalstva, kateri ima nositi na svojih ramah največji del zemljiških davkov, naj dobi pa najmanj zastopnikov! Na to dela tista stranka, katere vedno trdi, da je najbolj vnet za kmetске interese, da se poteguje le za koristi gospodarjev!

In res se nahaja med nami še mnogo posestnikov in občinskih predstojnikov, kateri nimajo toliko razuma, toliko razsodnosti, da bi celo to zvižalo in hudobijo zapopadli in spoznali pomen zopetne volilne borbe. Če ima mesto Ptuj polovico vseh mandatov, ima že s tem več, kakor mu gre. Ako bi postava ne določila na vsako skupino enako število mandatov, namreč deset, bi se moralo to število določiti po visokosti davčne svote, katero vsaka volilna skupina v resnici plačuje.

To bi bila edino pravična razdelitev mandatov; toda ta bi mestu Ptuj vrgla morebiti kakih petnajst mandatov, nikoli pa devetnajst ali pa celo devetindvajset! Ali ni ta krivica jasna? Kdor jo hoče videti, jo lahko vidi od daleč!

Toda čudaki med nami si mislijo: »Kdor ima že več, kakor mu gre, temu je treba še dati!« Ali imajo le tako natoro, da jim je tujec nasprotnik ljubši od domačina, da jim bolj ugaja hlapčevanje, kakor pa da v svojih rečeh sami gospodarijo in odločujejo? Tudi osebne mržnje se pojavljajo v naših vrstah, kar služi nasprotnikom v dobro. Pameten in značajan mož ima vedno le stvar pred očmi, za katero se gre.

Vsaka občina tudi ne more imeti zastopnika v okrajnem zastopu. Vseh občin je nad 78 in te imajo pravico voliti le deset zastopnikov, pa nič več. Tu je treba poznati in držati disciplino, ne pa se udajati trmoglavosti! Skušnja nas vse uči, da sloga jači, nesloga tlači!

Politični ogled.

Državni zbor je sklican na dan 8. marca k zasedanju. Delovati brčkone ne bo mogel vsled obstrukcije čeških poslancev, ki zahtevajo od vlade češki notranji uradni jezik in češko vseučilišče v Brnu. Ker jim pa tega Körber vsled pritiska Nemcev noče dati, bodo z obstrukcijo vrgli Körberja. To se jim bo tudi posrečilo. Naloga državnega zbora v tem zasedanju bo voliti delegate in dovoliti vojaške novince. Prvo nalogo bo sicer rešil,

toda druge vsled češke obstrukcije ne. — Upamo, da se bodo češkim poslancem pridružili tudi naši slovenski poslanci. Kajti minist. predsednik, ki se drzne imenovati odvetnika, ki zagovarja slovensko stranko pred sodnijo v slovenskem jeziku, narodnega hujšaka, mora pasti! Körber je s svojo politiko Avstriji več škodoval nego koristil.

Nemiri na Hrvaškem. Zopet so se uprli hrvaški kmetje vsled surovega obnašanja upravnih uradnikov neznosnih krivic, katere mu isti prizadevajo še sedaj dan na dan, kakor za časa bana — paše Khuena. V Pitomači, v županiji belovarsko križevački, je prišlo do boja med kmeti in žandarji. Ubit je en kmet in trije so težko ranjeni. Kmetje so udarili na občinski urad ter hoteli pokončati zemljiške knjige in druge spise. Na Hrvaškem imajo občine mnogo občinskega zemljišča, pašnikov, šum itd. To posestvo uživajo občinarji skupno. Ker se je pa naselilo mnogo tujcev po raznih občinah, zahtevajo tudi oni pravice do teh zajedniških zemljišč; stari posestniki pa trdijo, da je to zemljišče le za nje, ne pa tudi za naseljence. Posebno se protivijo zahtevam naseljenih židov. Oblasti so izdale predpise, da imajo pravico do občinskega zemljišča vsi občinarji brez razlike, obč. uradi pa so izvrševali te predpise na najstrožji način. Narod se je uprli temu ravnanju, a ker je bil že poprej razdražen, ni poslušal sveta svojih pravih prijateljev, da si poišče pravice zakonitim putem, nego se je uprli. To je sad poznate uprave Khuenove, kateri na čelu stoji še sedaj župan Kukuljevič, ki se je pokazal kot pravi turški paša v svoji županiji. Saj je znano, da je lani zahteval, naj se obesi 70 kmetov radi upora, in da je bil v to svrhu proglasil naglo sodbo v svoji županiji. Ni čudno, da se narod ravno v tej županiji tako vznemirjuje.

Balkan in pomlad. Iz vseh krajev evropske Turčije prihajajo žalostna poročila, da s kristjani postopajo vedno grozoviteje, kar se ne sme dalje trpeti. Najbolj mučijo kristjane na Kosovem. Kraji okoli Kosova so bili vedno v največji bedi in lakoti. Vzrok je ta, ker je tu naseljenih največ Arnavtov. Ti zlikovci so se zbrali okoli Djakovice v številu do 10.000 mož, ki hočejo z vso silo ustaviti reforme. Sami so zadovoljni, a kristjani so po njih prepričanju ustvarjeni za to, da trpe in ne dobe nobenih pravic. Arnavti ne trpe niti svojih rojakov kot orožnike, o kristjanih nočejo niti slišati. To gibanje se ponavlja vsako leto in je letos oplašilo Turke, zato so hitro tje poslali Samsi-pašo z vojaško četo. Kaj je ta storil, ni znano. Le to je gotovo, da se je spopal z Arnavti. Govore,

»Ljuba Zefka, ali res nisem tvoj mož? Ali se nisem s teboj oženil? Ali se ne spominjaš več?«

Zdaj ga je spoznala žena na glasu. Ko ga je bolj natanko ogledala, spoznala je tudi njegov obraz.

»Ja, Vence!«, vsklikne presenečena, »kako si pa prišel v to obleko? — Brade tudi nimaš! — Kam si jo pa zapravil? — Jeli, si pa že bil pijan kakor kanon? — Kje pa si bil? — Kaj si delal?«

Na vsa ta vprašanja ni znal in tudi ni mogel odgovoriti kovač.

Žena je hitela domu ter prinesla možu obleko. Ko se je prelevil »nadkomisar« zopet v »kovača«, šel je slabe volje domu v svojo kovačnico.

Zdaj so letali orožniki in policaj po trgu! Toda vso iskanje je bilo brezuspešno. Uprizoritelj cel komedije niso zasledili.

Kovač je baje pozneje dobil od »suhlega Fronca« dvajset goldinarjev za lepo brado, katero mu je obril. Bil je popolnoma zadovoljen, pila sta še marsikateri literček v zadovoljnosti in prijateljstvu.

Nadpazniku se je zdelo obnašanje tuja sumljivo. In ker so financarji sploh ljudje, ki nikomur radi ne zaupajo, je začel sumiti. Zato je vprašal tuja, ki je sedel glavo naslonjen na roko ter srepo zrl pred se.

»Prosim vas, povejte mi vsaj, kdo ste?«

Kovač pogleda svojo obleko in odvrne žalostno:

»Ne vem!«

Financer si začne razburjen sukati brke. Kovač premišljuje nekaj časa slednjie reče:

»Idite deli h kovaču in vprašajte, če je mojster doma. — Če je doma, potem res ne vem kdo sem. — Če pa mojstra ni doma, potem je mogoče, da sem jaz kovač.«

Nadpaznik je zmajal z glavo ter odšel.

Mladi financer, ki je prvi zjutraj pozdravil kovača v financerski uniformi, je hitel h kovaču. Naletel je na ženo, ki je ravno glasno tarnala za možem: »Odšel je zvečer in ga ni bilo celo noč domov. Tudi v vasi ga ni bilo nikjer najti.« Financer pozove ženo seboj v kasarno. — Ko zagleda kovač svojo ženo, vesel skoči k nji, jo objame in vsklikne: »Zefa, Zefa!« Žena ga pa sune jezna nazaj ter ga začne psovati, da naj bo sram takega gospoda, ki se hoče z njo posaliti. — Uboga žena ni poznala gospoda »nadkomisarja«.

Žalosten vpraša ženo:

da je turška četa zmagala z velikimi zgubami, a da je ranjen Semsipaša. Popotniki iz Skoplja trdijo, da je to gibanje Arnavtov jako nevarno in da ne bode zadušeno brez velikih žrtv, ker Arnavti se nočejo udati. Škoda pa trpe le tamošnji kristjani. Merodajni krogi se trudijo, da s svojimi listi prepričajo vznemirjeni svet o neresničnosti glasov glede avstrijske mobilizacije. Toda ljudje se ne dajo prepričati, ker znamenja kažejo, da glasovi niso popolnoma neutemeljeni. Turčija se hitro oborožuje, tako tudi Grška. Bolgari so skoraj že opešali vsled vojnih priprav in Črnagora je oborožena do zoba. Tudi Srbija ta čas ni držala križem rok. Južna srbska meja je jako utrjena. Hitro odpotovanje kraljevega adjutanta, podpolkovnika Dragaševića, na Cetinje in bolgarskega poslanika na Cetinju, Rizova, v Zofiju, je vsekako velikega pomena. Splošno je prepričanje, da to poletje ne poteče brez krvavih dogodkov na Balkanu. Samo ta bojazen je, da bodo balkanske države imele več škode, nego koristi. — V kratkem se pokaže, ali ima rusko-avstrijski dogovor odkrite namene, ali pa hoče izkopati grob svobodi mladih balkanskih držav.

Dopisi.

Kozje. (Nemški odvetnik.) Pred kratkim se je po kozjanskem okraju raznesla vest, da nas bode osrečil nemški odvetnik, ki bode baje že meseca marca v Kozjem otvoril svojo pisarno. Ta novica nas ni osupnila, a se manj prestrašila. Nemštvo kozjansko hira na neozdravljivi bolezn, česar pa nasprotni spletkač in zdražbar noče verjeti. Vsled tega sta on in še neki drugi gospod, s katerim se bomo pozneje enkrat resno in odkrito bavili, poklicala doktorja, ki bi naj pomagal in znova razpihal že ugašajoči narodni razpor. Gotovi ljudje pač brez podpihanja in boja živeti ne morejo. Dobro! Boja se prav nič ne bojimo, le žal nam je za mir, ki je v zadnjem času vladal v okraju in nasprotstva ublaževal. Novi advokat bi moral prevzeti vodstvo nemške kozjanske stranke, ki je imela dosedaj zelo slabo vodstvo. Kot naš novi narodni nasprotnik nas seveda iz umljivih vzrokov zanima, radi česar smo o njem poizvedovali in od popolnoma zanesljive strani zvedeli sledeča dejstva:

Imenuje se dr. Ribard Zirngast. Služil je doslej kot koncipijent v pisarni dr. Kiese-watterja v Slovenjgradcu. A osupnilo bode verno katoliško slovensko prebivalstvo kozjanskega okraja, v katerem isto skoro izključno prebiva, da je mož, ki hoče sedaj v našem okraju jesti slovenski kruh in se mastiti s slovenskimi žulji — odpadnik od sv. katoliške vere. Iz prevelikega navdušenja do nemške misli je s svojo gospo mej prvimi na Spod. Štajerskem odpadel in postal lutrove vere. To je zanesljivo potrjena resnica. In tak mož sili v naš okraj. To je nečuvno izzivanje našega sv. veri vedno udanega slovenskega prebivalstva!

Zvedeli smo nadalje, da je ta mož hud nasprotnik slovenske narodnosti. Tega sovraštva v Slovenjgradcu nikdar ni prikrival. Povsod je stal javno v vrstah nasprotnikov slovenske stvari. Mej kmeti sicer ni bil priljubljen in ni imel nikaksnega vpliva, a vendar je poskušal o priliki zadnjih okrajnozbornskih volitev v Slovenjgradcu silno agitirati. Seveda ni dosegel ničesar drugega nego preziranje zavednih slovenskih mož, kar so tedaj tudi listi poročali. Tem značilneje je torej, da si upa nemškonacionalni luteran dr. Zirngast v kozjanski okraj, ki šteje med 17.000 Slovenci komaj okoli sto pravih in posilincev.

Krona vsega pa je, da ta »dehtar« niti slovenski ne zna. Slovenski namreč v tem smislu, kot se v Kozjem zahteva in kar mi razumemo pod znanjem slovenskega jezika. Če tolče za silo nekaj pohorskega narečja ali če govori kako mešanico kot nemškonacionalni Čeh Kragora v Kozjem, dvomimo, da

bi to našim ljudem, ki so povsod vajeni slovenskega uradovanja, zadostovalo, osobito, ker so časi minuli, ko so naši kmetje si pustili delati pisma v nemškem jeziku. Zavednost ljudstva je velika in nemški luteran dr. Zirngast utegne v Kozjem marsikaj doživeti, o čemer se mu sedaj niti ne sanja.

Če pretehtamo te tri navedene resnice, nam, odkrito rečeno, ni prav razumljivo, kaj ga je dovedlo do koraka, da se naseli v Kozjem. Trdi se, da je poleg omenjenih osebnih spletk pri celi stvari v zatišju »Südmarka«. Mogoče, gotovo pa je, da se bode ta poskus nemško-nacionalne stranke klaverno končal. Mi smo in ostanemo na straži!

Mogoče bo še koga zanimalo, da si je dr. Zirngast Kozje že ogledal — po noči. Čez dan je tical pri Kragori, a na večer je po odhodu večerjal pri deželne sodnje svetovalec dr. Gelingsheimu. Sapienti sat!

Ti verno, dobro in pošteno slovensko ljudstvo kozjanskega okraja pa pazi, da si ne boš vzgojilo na svojih prsih sovražnika, ki te bo kasneje preganjal. Ti sinovi nemškega »Herrenvolka« so si vsi enaki. Kakor hitro se ogrejejo na slovenski zemlji, začno javno teptati pravice slovenskega ljudstva, ljudstvo samo pa zaničevati in mu povsod nasprotovati, da bi se čim preje sezidal nemški most preko naših glav do Adrije.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovensko društvo za Štajersko ima svoj letošnji občni zbor dne 10. aprila v Mariboru. Društvo bo naprosilo, da poročata na zboru naša državna poslanca gg. R o b i č in dr. P l o j. Ker je društvo velike važnosti in ker njegov delokrog zahteva mnogo duševnih in gmotnih moči, vabimo vse rodoljube, da pristopijo k društvu, in da se dne 10. aprila tudi gotovo udeležijo občnega zbora. Isti dan zvečer priredita, kakor slišimo, mariborski podružnici (moška in ženska) gledališko predstavo »V znamenju križa«. Dne 10. aprila se torej vidimo v Mariboru!

Shod vinogradnikov v Mariboru. Nemška kmetijska podružnica v Mariboru in nemška kmetijska podružnica v Radvanju hočeta prirediti prihodnjo nedeljo in ponedeljek v Mariboru shod vinogradnikov, katerega glavni namen je protestirati proti temu, da se obnovi dosedanja nizka carina na italijanska vina, kadar se bo sklepala nova trgovinska pogodba z Italijo. Mnogobrojni lepaki naznanjajo tudi po Spod. Štajerskem ta shod. Vsa predavanja tega dvadnevnega zborovanja se bodo pa vršila v tujem, nemškem jeziku. Od slovenske strani se je želelo, naj bi se nekoliko predavanj vršilo tudi v slovenskem jeziku, da se tudi taki slovenski vinogradniki lahko udeležijo zborovanja, ki sicer ne razumejo nemški, a so istotako proti nizki carini na italijanska vina. Žal, da se temu ni ugodilo. Da pa se vendar vsem slovenskim vinogradnikom da priložnost, protestirati proti nizki carini na italijanska vina, sklenilo je »Slov. društvo« na občnem zboru dne 10. aprila razpravljati tudi o tej zadevi, ter naprosilo g. državnega poslanca R o b i č a, ki je že po svojih izbornih govorih v državnem zboru znan kot odločen nasprotnik sedanje nizke carine, da govori o tej stroki na shodu obširneje. Slovenski vinogradniki, pridite takrat v obilnem številu na shod Slovenskega društva v Maribor! S tem naznanilom, mislimo, pa so zamašena usta tudi onim neumnim in zlobnim klevetnikom, ki so trebili v svet, da smo mi nasprotni opravičenim težnjam spodnještajerskega vinogradništva!

Volitve za okrajni zastop ptujski so razpisane. Za lanskega leta bi se bile

morale te volitve vršiti. Stvar se je zavlekla, ker c. kr. namestništvo v Gradcu do letos ni rešilo nekaterih prizivov ali pritožb. Te pritožbe so se vložile, ker je c. kr. okrajno glavarstvo v Ptujju iz imenika volilcev velikega posestva izpustilo dosti posestnikov ter jim s tem vzelo volilno pravico v skupini velikega posestva. C. kr. okrajno glavarstvo v Ptujju je namreč pri vseh teh posestnikih 15 % popusta pri zemljiškem davku in 12 1/2 % popusta pri hišno-najemniškem davku odračunilo in je vzelo le ostanek davka za podlago, na kateri je volilno pravico priznalo, oziroma odreklo. To vprašanje se je pa takrat za slovenske kmetijske volilce neugodno rešilo; ti zgubijo največ glasov. Vsak čuti to prikrajšanje volilne pravice in smatra razsodbo kot protipostavno. Gotovo je, da se bodo prizadeti posestniki pritožili na ces. kr. upravno sodišče na Dunaju, da se to prepisno vprašanje glede davčnega popusta vendar enkrat definitivno reši. Kedaj ta rešitev pride, se pa ne ve! Zatorej morajo ostali kmetijski volilci veleposestniki dne 14. marca t. l. priti vsi voliti in strogo držati disciplino!

Sv. Križ tik Slatine. V sporočilo o slatinskem shodu se je vrnila nemala napaka. O kmetijskih zadrugah g. posl. Žičkar ni rekel, da bodo pošiljale še svoje posebne poslance v razne zastope, v deželni in državni zbor, ampak rekel je, da bodo takšne »kmetijske zbornice« brez dvoma velikega pomena. Kako važne so na pr. kupčijske in obrtne zbornice! Te imajo celo pravico, da smejo v deželne zbore in državni zbor pošiljati svoje poslance. Trgovinska in obrtna zbornica v Gradcu pošilja po tri poslance v deželni zbor štajerski, ona v Ljubnem (Leoben) tudi tri. Vsaka od teh dveh zbornic pa pošlje po enega poslanca v državni zbor. Da bi bila že zdaj kmetijskim zadrugam zajamčena enaka pravica, ni bilo rečeno. Enako je treba popraviti poročilo zastran dr. Jurtelevoga govora o predlogih slovenskih deželnih poslancev. Gospod poslanec je rekel le, osem poslancev je dovolj, da morejo lasten, samostalen predlog vložiti; deset poslancev pa je potreba, da med tem, ko se vrši že razprava o kakšnem postavnem načrtu v deželnem zboru, more vložiti kak spreminjevalni predlog. Za take spreminjevalne predloge niso imeli slovenski deželni poslanci dovolj glasov. Ako se izvelita pri novih deželnozbornskih volitvah dva slov. poslance v splošni volilni skupini, bodo slovenski poslanci mogli vlagati tudi take spreminjevalne predloge. O tem in tako je govoril g. dr. Jurta.

Osebna vest. Cesar je povzdignil ravnatelja mariborskega učiteljskega g. Henrika Schreiner v 6. činovni red.

S pošte. S 1. marcem se je nastavil pri pošti Zgor. Sv. Kunigunda poštni pot za kraje: Zg. Posrnik, Sv. Urban (severni del) Sv. Križ in Radovičdol. V Zg. Posrniku in Radovičdolu se postavi poštni nabiralnik Sv. Križ in severni del Sv. Urbana preideta tedaj iz poštnega okolišča Maribor v poštni okolišče Zg. Sv. Kunigunda. — Pošta pri Sv. Barbari pri Mariboru je podeljena g. Mariji Ahman v Zg. Koreni. — V Narapljah se je ustanovil poštni nabiralnik, ki ima na teden štirikrat zvezo s poštnim potom s pošto na Ptujski gori.

Iz šole. Nadučiteljem so imenovani: v Čadramu gosp. Anton Brumen iz Kaple, v Zdolah g. Martin Majcen iz Rajhenburga, v Olimju g. Oskar Žolnir iz Kozjega. — Voditelj šole v Špitaliču je imenovan gosp. Ivan Časl iz Žic.

Mariborske porotne obravnave se pričnejo dne 7. marca. Pred porotnike pridejo: dne 7. marca Anton Glavič zaradi uboja, dne 9. marca Štefan Dukarič zaradi ropa in 10. marca Martin Ročnik zaradi javnega nasilstva in umora.

Letošnji nabori se bodo vršili v Radgoni 5. in 6. aprila, v Cmureku 7., 8., 9. apr., v Lipnici 11., 12., 13., 14. apr., v Mariboru (za okolico) 30. aprila, 2., 3., 4. in 5. maja;